

In situ veiledningssimulering – oppsummering av formål og resultater

Klinikk for akuttbehandling (HMR) og Institutt for Helsevitenskap (IHA) ved NTNU i Ålesund har gjennomført et prosjekt støttet av Samarbeidsorganet der studenter som tar spesialutdannelse innen anestesi, intensiv og operasjon (AIO) trener på in situ veiledningssimulering (simulering når studentene er i praksis på sykehuset). Simuleringen inkluderer spesialsykepleiestudenter, praksislærere, samt de tverrprofesjonelle teamene som studentene inngår i, på tvers av de fire sykehusene i Helse Møre Romsdal.

Bedring av pasientsikkerheten i helsevesenet har fått stor oppmerksomhet det siste tiåret, både nasjonalt og internasjonalt, i lys av ny kunnskap om forekomsten av feil i behandling. Det stilles i dag krav til systematisk forbedringsarbeid for å sikre faglig forsvarlighet i tjenestene, noe som igjen påvirker kompetansekravene og valg av pedagogiske metoder for trening av fremtidens helsepersonell, på tvers av profesjoner. En omfattende forskningslitteratur identifiserer medisinsk og helsefaglig simulering som et effektivt virkemiddel for å fremme læring hos helsepersonell og studenter, slik disse bedre kan håndtere krevende og komplekse kliniske situasjoner. Simulering som pedagogisk metode brukes derfor i økende grad for å trene tverrprofesjonelle team på realistiske pasientsituasjoner i virkelighetsnære omgivelser med veldefinerte læringsutbytter. Metoden bidrar til å tette gapet mellom å vite (teoretisk kunnskap), og å gjøre (praktisk kunnskap). Gjennom systematisk trening, på tekniske og ikke-tekniske ferdigheter (som effektiv kommunikasjon og samhandling under krevende forhold), kan man redusere uønskede hendelser forårsaket av menneskelige faktorer.

Målet med dette prosjektet er å øke kompetansen og rolleforståelsen til både AIO-studenter og helsepersonell som studentene samarbeider med under praksisstudiene i akuttklinikken. Videre ønsker man å bedre veiledningskompetansen til aktuelle veiledere i Klinikk for Akuttbehandling, og fremme et godt veiledningsforhold mellom student og veileder. Simuleringsaktiviteten dekker også et kritisk behov i Helseforetaket for systematisk trening på samhandling i team i krevende kliniske situasjoner. Praksisstudenter og helsepersonell har ulik erfaringsbakgrunn og kan oppleve kommunikasjon og situasjonsforståelse ulikt. Ved å implementere simulatortrening for praksisstudenter og helsepersonell vil teamet få trene på både arbeidsfordeling, rolleforståelse og kommunikasjon mellom medlemmer i teamet. Prosjektet kan bidra til både læring og bedre pasientsikkerhet i helseforetaket.

Arbeidet med *in situ simulering* består av tre faser. Fase 1, med hovedaktivitet i 2018, omhandlet tverrprofesjonell samsimulering med praksisstudenter og helsepersonell *in situ*. Fase 2 (2019-2020), som er beskrevet her, fokuserte på *in situ* veiledningssimulering. I februar 2020 mottok arbeidet støtte til videreføring av Fase 3 i prosjektet, som fokuserer på implementering i drift i 2020/2021.

Prosjektet har i Fase 1 og Fase 2 sikret høy grad av brukermedvirkning, gjennom å systematisk inkludere perspektiver fra helsepersonell i klinikken, studenter, veiledere og praksisveiledere, både under planlegging av scenarier til simuleringen og gjennom bruk av intervjuer og spørreskjema. Implementeringen vil også bli evaluert på samme måte.